

هفتم محرم؛ آغاز رسمی بستن آب در کربلا

کاروان امام حسین (ع) در روز هفتم محرم شاهد آغاز رسمی قطع آب در **کربلا** بودند. **عبدالله بن حصین** ازادی در این روز خطاب به امام حسین (ع) گفت: آیا آب را نمی‌بینی که به روشنی آسمان است؟ به خدا یک قطره از آن نمی‌چشی تا از تشنگی بمیری.

امام سوم شیعیان در حق او نفرین کرد که خدایا او را از تشنگی بکش و هرگز او را نبخش. حمید بن مسلم می‌گوید فرجام او بیماری بود که آب می‌خورد و قی می‌کرد و سیراب نمی‌شد و آن قدر آب خورد تا جان داد.

عمرو بن حجاج صدا زدای حسین این فرات است که سگان و خوکان و گرگان از آن می‌نوشند، اما تو قطره‌ای از آن نخواهی نوشید تا آب گداخته جهنم را بنوشی!

همه این فشارها برای تسلیم امام حسین (ع) با بهره‌گیری از ناتوانی کودکان و بی‌تابی زنان بود. پس از چیره شدن تشنگی بر خیمه‌ها و یاران، امام حسین (ع) پشت خیمه‌های زنان، نوزده قدم به سمت قبله برداشت و زمین را پا تبر حفر کرد ناگاه آبی زلال جوشیدن گرفت همگان نوشیدند و مشک‌ها را پر کردند. سپس چشمه فرو شد و هیچ نشانی از آن به جا نماند.

در مناقب نه گام و در مدینه‌المعاجز آمده است فرشته‌ای نازل شد و پشت خیمه‌ها خطی کشید و نهر آب جاری شد.

منابع:

۱. ینابیع الموده
۲. ناسخ التواریخ
۳. مثير الاحزان
۴. نفس المهموم
۵. بحار الانوار
۶. تاریخ طبری
۷. مناقب
۸. انساب الاشراف
۹. تذکرة الخواص
۱۰. معالی السبطين
۱۱. کبریت احمر
۱۲. مقتل الحسين مقرر
۱۳. مدینه‌المعاجز
۱۴. مقتل الحسين خوارزمی
۱۵. آینه در کربلاست (محمدرضا سنگری)